

udlicitering! Lad borgerne få mest muligt for deres skattepenge, og drop de partiideologiske barrierer, som forhindrer rationel drift!

Klaus Hækkerup (S):

Hvad agter regeringen at foretage sig i anledning af, at udliciteringsarbejdet er gået i stå i den offentlige sektor? Sådan spørger de tre borgerlige oppositionspartier, og de tager udgangspunkt i to forudsætninger. Den ene er, at arbejdet er gået i stå, og den anden er, at det er en målsætning at øge udliciteringen.

Men begge forudsætninger er forkerte. Den redegørelse, som Finansministeriet og Indenrigsministeriet udsendte i august sidste år om erfaringer med udbud og udlicitering, viser, at der foretages løbende og øget udbud. At det så ikke altid er de tilbudsgivere, som de tre borgerlige partier ønsker, der vinder udbudene, er selvfølgelig en anden sag.

Når vi ser på det kommunale område, viser undersøgelsen, at det er et meget bredt felt af opgavetyper, der udbydes. I de senere år er en række tværgående servicefunktioner, f.eks. rengøring, transportopgaver, specialiserede tjenesteydelser som edb-, løn- og personaleadministrative systemer, forsikring og finansielle ydelser blevet udbudt, og sammenholdt med Finansministeriets redegørelse for udbud inden for det statslige område viser erfaringerne fra det virkelige liv, at omfanget af udlicitering løbende overvejes i hele den offentlige sektor. Erfaringerne beviser også effektiviteten i den offentlige sektor; selv om ordføreren for forslagsstillerne mente, at det havde man overhovedet ikke forstand på. Den bliver løbende prøvet af, bl.a. ved anvendelse af udbud.

I den forbindelse er der grund til at lægge mærke til, at det traditionelle borgerlige udbud af buskørsel, skraldmandsarbejde og hjemmehjælp er ganske perspektivløst. Hvis vi her i Danmark skal klare os i den internationale konkurrence om de mest vellønnede job og dermed opretholde vores høje indkomstniveau og vores sociale velfærd, er det områder som f.eks. edb-ydelser, der skal underkastes konkurrence gennem udbud af opgaver, for min skyld gerne internationale udbud i EU.

Vi er i Socialdemokratiet tilhængere af, at den offentlige sektor fungerer effektivt, og det mener vi faktisk også den gør. Vi erkender selvfølgelig også, at konkurrence i form af delvis udlicitering eller i form af statslige eller kommunale virksomheder, der drives som selvstæn-

dige økonomiske enheder, kan medvirke til at forhøje effektiviteten i den offentlige sektor. Men det skal også nævnes, at der er mange andre måder, hvorpå effektiviteten i den offentlige sektor kan forøges, og som denne regering faktisk tog fat på, da den afløste den borgerlige regering. Lad mig blot nævne forsøgene med fristyrrelser, mere fleksible lønfastsættelser og kontraktstyrrelser, som helt klart peger i retning af, at vi ønsker at bidrage til, at den offentlige sektor fortsat skal være effektiv.

Ser vi på de svenske erfaringer, viser det sig, at både privatiseringer og indførelse af konkurrence mellem offentlige enheder i kommunerne har været en succes, hvis formålet alene er at gennemføre besparelser. Men det er ikke altid, der spares. Mange kommuner har privatiseret, selv om ydelserne er blevet dyrere, end de hidtil havde været. Det drejer sig om borgerlige kommuner, der har privatiseret af rent ideologiske grunde, og i tråd hermed viser det sig i Sverige, at der spares mest, når det er de socialdemokratiske kommuner, der udliciterer. Det viser jo egentlig, hvor fjollet det er at privatisere af ideologiske grunde, som forespørgerne i dag tilsyneladende ønsker at gøre.

Også målsætningen om, at hele den offentlige sektors virksomhed skal udliciteres, er forkert. Af den svenske undersøgelse fremgår det nemlig, at kommunerne sparer mest ved privatisering, hvis de selv beholder en del af udførelsen, for ellers sker der alt, alt for let en begrænsning af konkurrencen. Hvis kommunen selv er den udførende instans, kan den også bedre gennemskue argumenterne, når der forhandles om f.eks. tillægsydelser, som det jo ofte sker i virkelighedens verden.

Der anføres også andre grunde til, at kommunerne skal beholde en del af udførelsen i deres egne selskaber: dels for at kunne bevare forsynings sikkerheden, hvis private går konkurs, dels for at have et udgangspunkt for forebyggende arbejde og opsøgende virksomhed, og dels for at kunne deltage i den forskning og udvikling, der normalt ikke er nogen tilskyndelse til hos en privat entreprenør, i hvert fald slet ikke den tværgående forskning og udvikling, som er så nødvendig for at se tingene i sammenhæng.

Vi har også i Danmark oplevet nogle grimme eksempler på, at udlicitering har ført til forringelse af de ansattes løn- og arbejdsforhold og til forringelse af arbejdsmiljøet. Lad mig bare nævne Ri-Bus-konflikten og spørgsmålet om udlici-